

[Karl Olsen.]

første indlæg, forstår jeg ikke rigtigt denne tilbageholdenhed. Jeg vil imidlertid ved denne lejlighed udtrykke håbet om, at der, når forslaget kommer i udvalg, må vise sig mulighed for, at vi alligevel kan komme til at tale fornuftigt med hinanden. Jeg tror ikke, det ærede medlem vil afvise, at der er problemer ikke mindst for tekstilområdets vedkommende, som gør, at alle fornuftige mennesker i det høje ting vil anse det for nødvendigt, at foranstaltninger bliver truffet til afværgelse af noget ubehageligt.

Jeg har ved denne lejlighed kun disse bemærkninger at gøre og vil slutte med at udtale håbet om, at vi i udvalget kan nå frem til et resultat på bredest muligt grundlag.

Bertel Dahigaard: Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Elgaard i går havde følt sig såret over, at jeg havde brugt udtrykket moderat-konservatisme om den nuværende regering og de nuværende regeringspartiers politik, og mente, at deri skulle ligge en finthe til de høje herrer. Det er ikke et øjeblik faldet mig ind. Jeg har i hvert tilfælde i de sidste 30 år her i tinget kunnet anvende udtrykket moderat-konservatisme på ethvert tidspunkt, når en sammensmeltning af moderation og konservatisme har været ved at fuldbyrdes. Det ærede medlem vil dog ikke påstå, at det konservative folkeparti ikke er konservativt, og jeg kan da heller ikke tænke mig, at det ærede medlem vil påstå, at hans eget parti ikke er moderat, men så må det virkelig være en moderat-konservativ politik, der føres, og det er, ærede medlem, en af de ting, vi begge to har lært fra vor barndom: man må tage konsekvenserne af, hvem man omgås, der er ingen vej udenom.

Dernæst synes det ærede medlem, at jeg havde været lidt løs i udtrykkene, da jeg brugte ordet „pjank“ om det ærede medlem hr. Jensen-Brobys spareforslag, og ærlig talt, det var vist ikke helt korrekt. Jeg beder dog det ærede medlem erindre, at jeg ikke brugte ordet „pjank“ om det ærede medlem hr. Jensen-Brobys højstemte udtalelse om, at vi skal spare, tværtimod, det tager jeg overordentlig alvorligt. Men det ærede medlem vil sikkert medgive mig, at når det ærede medlem hr. Jensen-Brobys forslag og fremgangsmåde blev afvist af det samlede ministerium som umulig, var det i hvert fald ikke noget meget alvorligt, det drejede sig om. Jeg skal herved rette ordet fra „pjank“ til „leg“, en lille valgleg, som der

ikke hidtil havde stået alvorlig handling bag hos det ærede medlem hr. Jensen-Broby.

Det ærede medlem hr. Elgaard rettede en tak til den højtærede finansminister, fordi der var kommet til at foreligge en så omfattende økonomisk redegørelse. Man kan næsten sige, at det ærede medlem her har gået mig i bedene; thi når denne økonomiske redegørelse kom til at foreligge, skyldes det jo, at jeg opfordrede ministeren til at fremkomme med en sådan økonomisk redegørelse i år, på samme måde som tidligere nationalbudgettet og anden økonomisk redegørelse har foreligget, og det har jeg kun grund til at takke finansministeren for.

Løvrigt har jeg ikke ret mange ord at sige om toldforslaget. De rent saglige ræsonnementer, jeg fremsatte i går, står i dette øjeblik stort set uimodsagt af finansministeren, og jeg fik det indtryk, at den højtærede minister nok ville tænke lidt nærmere over dem.

Der er kun et enkelt punkt, ministeren berørte, som giver mig anledning til et par ord. Den højtærede minister gav mig ret i, at virksomhederne under restriktionsperioden havde haft god lejlighed til konsolidering og effektivisering af produktionen, og at mange havde benyttet sig af denne lejlighed. Men hvad så med dem, der ikke har benyttet sig af lejligheden? Ja, dem må vi så virkelig, siger den højtærede minister, hjælpe gennem en øget toldbeskyttelse. Vil den højtærede finansminister virkelig fastholde som program for sin toldpolitik, at de virksomheder, der har kunnet, men ikke vist vilje til at effektivisere deres produktion, skal holdes oppe ved befolkningens tilskud gennem toldbeskyttelse, at de skal hjælpes til at kunne tage priser, som derefter også de godt arbejdende virksomheder kan tage, og som for deres vedkommende ikke er nødvendige? Tror den højtærede minister ikke, det var sundere, hvis det nu blev nødvendigt for de dårligt arbejdende virksomheder at bruge af de reserver, de har skabt sig under restriktionsperioden, til modernisering og til at føre en udbyttepolitik, der har konkurrence for øje, fremfor gennem højere priser at lade forbrugerne konsolidere deres udbytter?

Den højtærede finansminister synes i denne henseende at vise tekstilindustrien særlig bevågenhed, og jeg kunne have lyst til at fremsætte en enkelt bemærkning i den anledning. Den danske tekstilindustri er siden Christian den Fjerdes tid blevet opflasket med beskyttelse, en beskyttelse, som